

ת"פ 61023/07/14 - מדינת ישראל נגד יואל בנימין

בית משפט השלום בבאר שבע

23 דצמבר 2014

ת"פ 61023-07-14 מדינת ישראל נ' בנימין(עציר)

ת"פ 61039-07-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד נופר לוי

נגד

יואל בנימין (עציר)

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלי בניה

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של פריצה לבניין שאינה דירת מגורים בהתאם לסעיף 407 (ב) לחוק העונשין וגניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק הנ"ל. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן ביום 10.01.2014 סמוך לשעה 22:30 התפרץ הנאשם לקניון קריית הממשלה בבאר שבע על ידי כך ששבר את ידית דלת הכניסה ונכנס אל תוך הקניון. במעמד המתואר לעיל, גנב הנאשם מדוכנים שונים מטבעות וסיגריות בכוונה לשלול אותם שלילת קבע.

הנאשם ביקש לצרף ת"פ נוסף שמספרו 46104-11-14 ובו הורשע על פי הודאתו בעבירה של גניבה. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 19.08.2013, בחוף הים בת"א נטל ונשא הנאשם את תיקו של המתלונן שנכנס לרחוץ במי הים כשהוא מתכוון לשלול אותו שלילת קבע. התיק הכיל בגדים, כסף מזומן, שעון ותעודת נכה.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, הנאשם נשלח לצורך קבלת חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו והן לצורך קבלת תסקיר מאת שרות המבחן.

תסקיר שרות המבחן:

בתסקיר מיום 30.10.2014 שרות המבחן מציין כי מדובר בנאשם כבן 46, רווק, סיים תשע שנות לימוד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. בשנת 2010 עבר אירוע מוחי שבגינו סובל מהגבלה בתנועות גפיו. הנאשם שיתף כי משתמש בסמים קנבואידים ובסם מסוג "נייס גאי" על בסיס יומי ומגיל נוער.

הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש ואובחן כמי שסובל מסכיזופרניה פרנואידית. עוד עולה כי לא נוטל טיפול תרופתי באופן קבוע וכך גם לא נמצא במעקב פסיכיאטרי. הנאשם אינו נעזר גם בשרותי רווחה כלשהם. הנאשם נעדר תמיכה מבני משפחתו ותיאר מערכת יחסים מורכבת עם הוריו שאופיינה באלימות מצד אביו כלפיו וחוסר היענות מצידו

לסמכותו.

הנאשם מתאר את אורחות חייו כסובבים סביב השימוש בסמים. כאשר הוצעה לו אפשרות טיפול ושיקום במרכז לתחלואה כפולה, הביעה בתחילה הסמכתו, אולם שעה שהתלבטת לו שהשתלבות זו מחויבת בהפסקת השימוש בסמים, סירב וטען שלא רואה בשימוש בסמים כבעיה ולכן אינו מעוניין להפסיק שימוש זה. ביחס לביצוע עבירות, מציין כי שוחרר ממעצר ולא היה לו כסף ועל כן החליט לפרוץ על מנת לגנוב סיגריות. התרשמות שרות מבחן הנה כי זה אינו מודע לחומרת מעשיו והשלכותיו על קורבנות העבירה. שרות המבחן מתרשם כי הנאשם הפנים דפוסים עברייניים, מרוכז בסיפוק צרכיו האישיים תוך קושי לשלוט בדחפיו, כאשר גם ענישה קודמת לא הייתה מרתיעה ומציבת גבולות עבורו. ללא מציאת מסגרת טיפולית משולבת, הסיכוי לחזרה של התנהגות עוברת חוק הינו גבוה.

חרף היעדר המוטיבציה שהביע הנאשם, שרות המבחן מיוזמתו בחן את אפשרות שילובו בקריית שלמה במסגרת 'צעדים' כאשר לצורך כך התבקשה בדיקה פסיכיאטרית עדכנית של הנאשם ועריכתו של ראיון קבלה לצורך בחינת רמת המוטיבציה שלו. בסופו של הדיון שנערך ביום 04.11.2014 הגם שהסיכויים להצלחתו של הליך שכזה היו נמוכים, ולו לפני משורת הדין, הוריתי על הוצאתו של הנאשם לראיון קבלה והטיעונים לעונש נדחו בהתאם. ביום 24.11.2014 העביר שרות המבחן הודעה לבית המשפט ולפיה לא ניתן לבדוק את התאמתו של הנאשם למסגרת עד אשר יתאזן מצבו הנפשי. הנאשם מצדו לא הביע מוטיבציה להמשיך בדיקת התאמתו שחייבה גם קבלת טיפול תרופתי.

טיעוני הצדדים:

במהלך הדיון שנערך בפני ביום 22.12.14 הפנתה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, בכללם שמירה על רכוש הזולת והפגיעה בפרטיותו. זו הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם ולעובדה כי ריצה מספר מאסרים בפועל בעבר. הנאשם מבצע את המיוחס לו חרף כך שהורשע בשנת 2013 בגין עבירות רכוש, נגזרו עליו שמונה וחצי חודשים מאסר בפועל בצד מאסר מותנה בן 4 חודשים שהינו בר הפעלה. ביחס לאישום שעניינו התפרצות לבית עסק וגניבה עתרה למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל 12 חודשי מאסר בפועל ואילו ביחס לתיק המצורף עתרה למתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ועד שישה חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחמים סבורה כי יש ליתן ביטוי לעברו הפלילי, להיעדר אפיק טיפולי בדגש על השימוש שעושה הנאשם בסמים ללא כל טיפול בהתמכרות זו.

בא כוח הנאשם מצדו עתר להסתפק בימי מעצרו המגיעים לחמישה חודשים. לדבריו, המדובר באדם ערירי החי בשולי החברה ובעניינו יש לנהוג בחמלה ולו לפני משורת הדין. מדובר במי שחרף רצונו לעבור שיקום, במצבו, ובגילו לא מסוגל להשתלב בהליך טיפולי. כל חייו זה חי ברחוב ועל כן אינו מסוגל להבין את התועלת שבהליך שכזה.

הנאשם נעצר במסגרת התיק הנוכחי ושוחרר תוך חובה להתייצב בתחנת המשטרה, והדבר נשכח מראשו, דבר שהביא בהיעדר חלופה למעצרו - בהסכמה. הנאשם הודה בחקירתו במיוחס לו ואין מחלוקת שמדובר בפרטים שערכם נמוך. הנאשם סובל מהשפעותיו הרעות של סם ה"ניס גאיי" אותו הוא צורך, זאת בהצטרף להיותו חולה נפש שנמצא בעבר לא כשיר לעמוד לדין. גם אם בתיק זה הנאשם נמצא כשיר ואחראי למעשיו, יש לראות את המיוחס לו בכתב האישום ככזה שבוצע בקרבה לסייג לאחריות פלילית, בהתאם לתיקון 113. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים זעומה.

בנסיבות אלו, סבור בא כוחו כי יש להסתפק בתקופת מעצרו תוך הפעלת המאסר המותנה בחופף. הנאשם מצדו ציין כי גנב מדוכן אחד, וזאת משום שלא היה לו מקום לשהות בו לאחר ששוחרר ממעצרו, היה זקוק לכמה שקלים ועל כן ביצע את המתואר. זה הביע חרטה, אמר שלא יחזור על הטעות בכוונתו לגור בתל אביב יחד עם שותף שלו.

דין והכרעה

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכים המוגנים של זכותו של האדם לקניין וכן פגיעה בתחושת הביטחון והסדר הציבורי. רבות נכתב בפסיקה על הגישה המחמירה שיש לנקוט ביחס לעבירות רכוש שהפגיעה בהן עולה אף מעבר לנזק הממוני הגלום בהן.

מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות נשוא התפרצות לבית עסק, נעה בין מספר חודשים שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל ואף יותר. אשר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לאישום המצורף, זו נעה בין מאסרים מותנים ועד 7 חודשים מאסר בפועל.

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, נדמה שזו אינה נמצאת ברף הגבוה. גם אם מדובר בהתפרצות לבית עסק, הרי שמדובר בכניסה לקניין ולקיחת רכוש מתוך אחד מן הדוכנים המצויים במקום. עצם הכניסה לקניין לא נעשתה בתחכום רב אלא על ידי שבירת הידית בסמוך לאחר סגירתו בפני קהל הקונים. לא נטען כי לצורך לקיחת הרכוש מתוך אותם דוכנים, היה צורך להתגבר על אמצעי הגנה כאלה ואחרים, ויש להניח כי מדובר ברכוש שהיה מכוסה, כדרכם של דוכנים ועגלות מכירה בקניונים. הנאשם מבצע את המיוחס לו לבדו. הנאשם נטל רכוש שערכו נמוך, וזה מתמצה במספר מטבעות שערכם לא ננקב וסיגריות.

הנאשם מבצע את המיוחס לו שעה ששוחרר ממעצר ללא כל מקום לשהות בו, ללא כסף. בהקשר לכך יוער כי גם בתוך אותה מציאות עגומה המאפיינת את חייו, זה בפועל מכון את עיקר מאמציו ומעט הכוחות שיש לו לצורך השגת כספים למימון התמכרותו לסמים. כך הם פני הדברים גם ביחס לתיק שבפניי, שכן גם לאחר שהנאשם התפרץ לקניון, זה לא ביקש לעצמו לחם, פירות או ירקות, אלא עבר בין הדוכנים ולקח סיגריות, אשר כפי הנראה חש צורך לעשן.

אין מחלוקת בדבר היותו של הנאשם מאובחן כחולה סכיזופרניה, הדברים מוצאים ביטוי בחוות הדעת שהוגשה ע"י דר' אולג שומיקו בה מצוין כי הנ"ל לוקה בהפרעה נפשית מורכבת, עם מרכיבים אנטי-סוציאליים, מחלת נפש סכיזופרניה ממושכת ושינויים מנטליים, התנהגותיים, על רקע שימוש לרעה בסמים ואלכוהול. בא כוח הנאשם ביקש ללמד כי מעשיו של הנאשם בוצעו בקרבה לסייג לאחריות פלילית, הן על רקע המתואר לעיל והן על רקע שבעבר נמצא לא כשיר לעמוד לדין. הגם שמצבו הנפשי של הנאשם יקבל משקל מסוים, הרי שזה לא יהיה משמעותי כפי שעותר לו בא כוחו. ביחס לכך הרי שמחווה הדעת עולה שהנאשם מצוי כעת בשלב של הפוגה, אין כל עדות שבזמן ביצוע העבירה היה שרוי במצב פסיכוטי, דבר שעולה בקנה אחד גם עם התייחסותו לביצוע העבירה, הן בפני הפסיכיאטר המחוזי והן בפני שירות מבחן, שם מסביר כי מצוקה כלכלית עמדה בבסיס מעשיו.

אשר לנסיבות ביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום המצורף, מחד אין מדובר במעשים מתוחכמים באשר זה נטל

תיקו של המתלונן שהושאר בחוץ. מאידך, מדובר בתופעה מכוערת, תופעה נפוצה אשר יש בה כדי להשפיע על תחושת הביטחון של הציבור וכך גם לפגוע באיכות חייו. פשיטא של דברים כי אדם אשר מגיע לחוף רחצה יבקש להיכנס אל תוך הים. בשל מעשיו של הנאשם ודומיו, נדמה כי כיום לא ניתן לעשות כן, אלא אם כן יוותר אדם נוסף בחוף לשמור על החפצים (זאת בהנחה שההגעה לחוף לא נעשתה ביחידות). מדובר במעשים קלים לביצוע וקשים לגילוי. יש במעשים אלו רכיב מסוים של תעוזה, שכן אלו לוקחים בחשבון הימצאותו של המתלונן בקרבת מקום, לעיתים מטרים בודדים בתוך הים.

נתון אחרון זה, יש בו כדי ללמד על כך שעבירות בהן הורשע הנאשם, יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש, היה והמתלונן יבחין בנאשם וינסה למנוע את גזילת רכושו למצער, למנוע מן הנאשם להימלט מן המקום והיו דברים מעולם. רכוש שנגנב כלל את בגדיו של המתלונן, על כל המשתמע מכך, כסף מזומן, שעון ותעודת נכה. בסופם של דברים, הנאשם נתפס ועל כן הנזק הממוני נמנע.

כסיכום ביניים הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות ההתפרצות וגניבה נע בין 4 ל-10 חודשים מאסר בפועל, ואילו בגין העבירות באישום המצורף, מתחם העונש נע בין 7-2 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולקולא, יש ליתן הדעת להודאתו אשר יש בה משום הבעת חרטה וחסכון בזמן שיפוטי יקר. הודאה זו מקבלת משנה תוקף נוכח צירוף כתב האישום הנוסף ורצונו של הנאשם "לנקות שולחן". כפי שעולה מטיעוני ב"כ הנאשם, הרי שכבר במעמד חקירתו במשטרה הנאשם הודה במיוחס לו.

אשר לנסיבות חייו של הנאשם ומצבו הסוציו-אקונומי הקשה, מתקשה בית המשפט ליתן לכך משקל רב. הדברים מכוונים לכך שהנאשם לכל אורך חייו נמנע מלקחת אחריות על מצבו ובפרט ביחס להתמכרותו רבת השנים לחומרים משני תודעה. הדברים עולים בבירור בתסקיר שירות המבחן ובדברי הנאשם בהתייחסו לאופן שבו זה תופס את השימוש בחומרים אלה. הנאשם מגיל נוער מכון את חייו לצריכת אלכוהול וסמים ולא פועל לצאת ממעגל שוטה זה. הדברים אמורים גם באופן קונקרטי להתנהלותו לאחר הודאתו בכתב האישום, כאשר שירות המבחן מיוזמתו וחרף עמדת הנאשם, ביקש לבדוק אפשרות שילובו במסגרת "צעדים" לתחלואה כפולה, אולם הנאשם העדיף שלא למצות הליך זה.

עוד לחומרא, יש ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם. עבר פלילי זה יש בו להחמיר עם הנאשם אולם משקלו לא יהיה מכריע כפי שעותרת לכך בא כוח המאשימה. בהקשר לכך יצוין כי הגם שלנאשם מספר רב של הרשעות, אין לדבר על עבר פלילי מכביד באופן יחסי, שכן מתוך 11 הרישומים בעניינו, 10 מהם הינם מתקופות שלפני כעשור ויותר וגם הם, מבלי להקל ראש, אינם במדרג הגבוה של עבירות סמים או רכוש. אשר לרישום משנת 2010 בגין עבירות של החזקת סכין, זה לא נמצא כשיר לעמוד לדין, כך שלמעשה הרשעה יחידה הרלוונטית לעניינו הינה מחודש ינואר 2013 במסגרת ת"פ 39508-07-12 שעניינה התפרצות וגניבה מרכב וקבלת נכסים שהוגשו בעוון. במסגרת הרשעה זו נגזרו על הנאשם 8 וחצי חודשים מאסר בפועל ומאסר מותנה בן 4 חודשים שהינו בר הפעלה בעניינו.

בצד עברו הפלילי אשר כאמור לא מצאתי לייחס לו משקל מכריע, לא ניתן להתעלם מהמסוכנות הגבוהה הנשקפת מן

המשיב כפי שהדבר עולה מתסקיר שירות המבחן. הדברים אמורים בעיקר נוכח השילוב המתקיים בעניינו של הנאשם שבפני הכולל חוסר חומרי בסיסי, לרבות לא מקום מגורים ולא תנאי מחייה מינימאליים, התמכרות עמוקה לסמים בצד תפיסת עולם אשר אינה רואה בעייתיות באותה התמכרות או בחומרת המעשים והפגיעה בקורבנות הגלומה במעשיו. גם עובר למתן גזר הדין הנוכחי אין נקודת אור ביחס לאותם מגבירי סיכון. הנאשם נשאל באופן ישיר מה יעשה לאחר שישוחרר וציין כי בכוונתו להצטרף לשותף בדירה בתל אביב. תשובה זו אין בה כדי להפיג את החשש מהסתבכות פלילית עתידית בעניינו של הנאשם במטרה להשיג כספים למימון הסם או לצרכי קיום אחרים. שיקולי הרתעת היחיד ימצאו אם כן מענה על ידי החמרת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, אולם לא מעבר לו בדומה שיקולי מניעה יקבלו אף הם משקל שכן משך הרחקתו של הנאשם מן החברה יצמצם את אפשרות הפגיעה ברכוש הציבור.

כאמור בסעיף 40ג (ב) לחוק העונשין לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בעניינו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. בכך ינתן משקל נוסף לכל אותן טענות שהועלו מצד ההגנה. מתווה שכזה גם לא יהיה בו לחתור המתחמים שנקבעו על ידי בית המשפט שנכון וראוי היה לעשות בנסיבותיו של הנאשם שבפני.

בשים לב לטיב העבירות בהן הורשע הנאשם היה מקום להטיל עליו עונש של קנס ופיצוי יחד עם זאת בשים לב למצבו הכלכלי הקשה ובשים לב לכך שכל קנס שיטל עליו יהיה בו בהכרח להאריך את מעצרו של הנאשם, ולפנים משורת הדין מצאתי להימנע מהטלת עיצומים כספיים.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 29.7.14. וכן בניכוי יום מעצר נוסף 30.5.14.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים מת.פ 39508-07-12 כך שחודשיים ממנו יהיו בחופף לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל וחודשיים במצטבר, סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 10 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו שימנו מיום מאסרו.
- ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון.
- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית משפט מחוזי.

ניתן צו כללי ליחידה החוקרת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעתה.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

עמוד 5

החלטה

הנני מורה על מינוי הסניגוריה הציבורית לייצג הנאשם בוועדת שליש ככל שזו עתידה להיערך לנאשם.

עותק מגזר הדין יועבר לידי מזכירות בית משפט השלום בתל אביב על מנת שתבטל את מועד הדיון שהיה קבוע במסגרת ת"פ 46104-11-14 בפני כב' השופטת פדלסקי.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ה, 23/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט